

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תענית-בשלשה פרקים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
בשלשה פרקים בשנה כהנים נושאים את כפיהן ארבע פעמים ביום: בשחרית, במוסף, במנחה, ובנעילת שערים - בתעניות ובמעמדות. וביום הכפורים.														■
אלו הן מעמדות: לפי שנאמר (במדבר כ"ח) צו את בני ישראל את קרבני לחמי, וכי היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גבול? התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבעה משמרות, על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלים של כהנים של ליום ושל ישראלים.														■
הגיע זמן המשמר לעלות, כהנים ולוים - עולים לירושלים וישראל שבאותו משמר מתכנסין לעריון וקוראין במעשה בראשית.														■
ביום הראשון: בראשית ויהי רקיע, בשני: יהי רקיע ויקוו המים, בשלישי: יקוו המים והי מארת, ברביעי: יהי מארת וישרצו המים, בחמישי: ישרצו המים ותוצא הארץ, בששי תוצא הארץ ויכלו השמים.														■
פרשה גדולה קורין אותה בשנים, והקטנה - ביחיד.														■
בשחרית ובמוסף ובמנחה נכנסין וקורין על פיהן כקורין את שמע.														■
ערב שבת במנחה לא היו נכנסין מפני כבוד השבת.														■
כל יום שיש בו הלל - אין מעמד בשחרית, קרבן מוסף - אין בנעילה, קרבן עצים - אין במנחה, דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]													■
קרבן מוסף - אין במנחה, קרבן עצים - אין בנעילה.	אמר לו בן עזאי: כך היה רבי יהושע שונה:													■
חזר רבי עקיבא להיות שונה כבן עזאי.														■
זמן עצי כהנים והעם תשעה: באחד בניסן - בני ארח בן יהודה. בעשרים בתמוז - בני דוד בן יהודה. בחמשה באב - בני פרעוש בן יהודה, בשבעה בו - בני יונדב בן רכב. בעשרה בו - בני סנאה בן בנימין. בחמשה עשר בו - בני זתוא בן יהודה, ועמהם כהנים ולוים וכל מי שטעה בשבטו, ובני גונבי עלי ובני קוצעי קציעות. בעשרים בו - בני פחת מואב בן יהודה. בעשרים באלול - בני עדין בן יהודה. באחד בשבת - שבו בני פרעוש שניה.														■
באחד בשבת לא היה בו מעמד, שהיה בו הלל וקרבן מוסף וקרבן עצים.														■
חמשה דברים אירעו את אבותינו בשבעה עשר בתמוז, וחמשה בתשעה באב.														■
בשבעה עשר בתמוז נשברו הלוחות, ובטל התמיד, והובקעה העיר. ושרף אפוסטמוס את התורה והעמיד צלם בהיכל.														■
בתשעה באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ, וחרב הבית בראשונה ובשניה, ונלכדה ביתר, ונחרשה העיר.														■
משנכנס אב ממעטין בשמחה.														■
שבת שהלל תשעה באב להיות בתוכה - אסור מלספר ומלכבס. ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת.														■
ערב תשעה באב - לא יאכל אדם שני תבשילין, לא יאכל בשר ולא ישתה יין.	[ת"ק]													■
ישנה	רבן שמעון בן גמליאל:													■
מחייב בכפיית המטה	רבי יהודה:													■
ולא הודו לו חכמים.	[חכמים]													■
לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין, שלא לבייש את מי שאין לו, כל הכלים טעונין טבילה. ובנות ירושלים יוצאות וחולות בכרמים, ומה היו אומרות: בחורף שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לך, אל תתן עיניך בנוי, תן עיניך במשפחה, (משלי ל"א) שקר החן והבל היפי אשה יראת ה' היא תתהלל, ואומר: (משלי ל"א) תנו לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשיה.	רבן שמעון בן גמליאל:													■
וכן הוא אומר (שיר השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום התנתו וביום שמחת לבו, ביום חתנתו - זה מתן תורה, וביום שמחת לבו - זה בנין בית המקדש, שיבנה במהרה בימינו.	[רבן שמעון בן גמליאל]													■
בשלשה פרקים בשנה כהנים נושאים את כפיהם כל.														■
תעניות ומעמדות מי איכא מוסף?														■
חסורי מחסרא והכי קתני: בשלשה פרקים כהנים נושאים את כפיהן כל זמן שמתפללין, ויש מהן ארבעה פעמים ביום: שחרית, מוסף, מנחה, ונעילת שערים. ואלו הן שלשה פרקים: תעניות, ומעמדות, ויום הכפורים.														■
זו דברי רבי מאיר, אבל חכמים אומרים: שחרית ומוסף - יש בהן נשיאת כפים, מנחה ונעילה - אין בהן נשיאת כפים.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו:													■

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

תענית-בשלושה פרקים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאן חכמים											^	
רבי יהודה היא.											!	
שחרית ומוסף, מנחה ונעילה, כולן יש בהן נשיאת כפים, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]										!	◊
שחרית ומוסף - יש בהן נשיאת כפים, מנחה ונעילה - אין בהן נשיאת כפים.	רבי יהודה:										!	◊
נעילה יש בה נשיאת כפים, מנחה - אין בה נשיאת כפים.	רבי יוסי										!	◊
במאי קמפלגי?											^	
כל יומא טעמא מאי לא פרשי כהני ידיהו במנחתא - משום שכרות, האידנא ליכא שכרות.	רבי מאיר סבר:										!	◊
שחרית ומוסף דכל יומא לא שכיח שכרות - לא גזרו בהו רבנן, מנחה ונעילה דכל יומא שכיחא שכרות - גזרו בהו רבנן.	רבי יהודה סבר:										!	◊
מנחה דאיתא בכל יומא - גזרו בה רבנן, נעילה דליתא בכל יומא - לא גזרו בה רבנן.	רבי יוסי סבר:										!	◊
הלכה כרבי מאיר.	רב יהודה אמר רב:										!	◊
נהגו העם כרבי מאיר.	רבי יוחנן:										!	◊
מנהג כרבי מאיר.	רבא:										!	◊
דרשינן לה בפירקא.	מאן דאמר הלכה כרבי מאיר:										!	◊
מידרש לא דרשינן, אורויי מורינן.	מאן דאמר מנהג:										!	◊
אורויי לא מורינן, ואי עביד - עביד, ולא מהדרינן ליה.	מאן דאמר נהגו:										!	◊
הלכה כרבי יוסי.	רב נחמן:										!	◊
והלכה כרבי יוסי.											!	◊
והאידנא מאי טעמא פרשי כהני ידיהו במנחתא דתעניתא?											!	◊
כיון דבסמוך לשקיעת החמה קא פרשי - כתפילת נעילה דמא.											!	◊
דכולי עלמא מיהת שכור אסור בנשיאת כפים, מנהגי מילי?											^	
למה נסמכה פרשת כהן מברך לפרשת נזיר? לומר: מה נזיר אסור ביין - אף כהן מברך אסור ביין.	רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:										!	◊
אי מה נזיר אסור בהרצן - אף כהן מברך אסור בהרצן?	מתקיף לה אבוה דרבי זירא, ואמרי לה אושעיא בר זבדא:										!	◊
אמר קרא לשרתו ולברך בשמו מה משרת מותר בהרצן אף כהן מברך מותר בהרצן.	רבי יצחק:										!	◊